

Lidé odvedle

PŘEDSTAVUJEME VAŠE SOUSEDY. Náš projekt nazvaný Lidé odvedle vám pravidelně každý týden přináší příběh člověka z **Táborska**. Jsou to lidé z vašeho okolí. Najdete mezi nimi

své sousedy, známé anebo lidi, které třeba denně potkáváte a vlastně o nich nic nevíte. My vás s nimi seznámíme. Každý týden na tomto místě.

Kaplan je vrbou i podporou

Václav Mikula pochází z Brna, teologii vystudoval v Olomouci. Jednadvacet let ale žil v Chýnově, potom se s rodinou přestěhoval do Sezimova Ústí. Na jihu Čech administroval ve třech farnostech. Při práci však zjistil, že by raději pomáhal přímo lidem, a tak skoro dva roky pracuje jako nemocniční kaplan v Táboře.

Jsem jáhen, což je první stupeň svěcení. Je to trochu nezvyklé, protože jsem ženatý a mám rodinu. Katolická církev to však v tomto případě dovoluje. Šanci na zajímavé povolání jsem dostal v tábořské nemocnici. Chtěl jsem pomáhat lidem a profese nemocničního kaplana byla to právě ořechové.

Práce je to psychicky náročná, slyšíte mnoho lidských osudů a bolestí, ale má to smysl. Občasné zkušenosti s navštěvováním nemocných

jsem měl už z dob svého fungování ve farnosti. Toto je však práce na plný úvazek. Sice hodně obtížná, ale zároveň velmi zajímavá.

Nejčastěji navštěvuji pacienty na oddělení následné péče. Ti v nemocnici tráví i několik měsíců a možnost s někým pohovořit vítají. Mým posláním je hlavně umět naslouchat. Jsem pro ně vrbou. Pomáhám jim překonat pocit samoty a podporuji je.

Člověk, který tráví většinu času na lůžku, má čas přemýšlet nad životem a duší to dává dost zabrat. Pacienti se mi ozývají i po návratu domů, aby mi poděkovali. To člověka vždy potěší, obzvláště pokud se jim daří a v dobrém na mě

vzpomínají. Pomáhám také navázat přetřhané rodinné vazby. Lidé si předtím potřebují utřídit myšlenky. Hodně pomůže, když si o svých pocitech s někým promluví.

Po náročné službě odpočívám v náručí milované ženy, při práci na zahrádce nebo výletech za památkami. Věnuji se také dalším činnostem.

Mojí zálibou je historie, rád se účastním přednášek a dalších akcí v muzeu, kde pracuje moje žena. Navštěvujeme spolu památky, jezdíme na výlety a manželka fotí sakrální stavby. Z fotografií pak vzniká kalendář Duchovní toulky po Tábořsku, letos vyšel už podvanácté.

Mám rád i kulturní akce, často si mě zvou na svěcení

nových aut třeba hasiči, druhým rokem jsem světil také motorky na Motorkářském žehnání v Chýnově. To jsou jen střípky z mého života. Nějaký volný čas mám, děti jsou už velké. Akce si plánuji zápisem do kalendáře. Musím si vybírat, kam půjdu, možností je mnoho. Zařizuji i přednášky České křesťanské akademie.

O kom byste si rádi přečetli? Pošlete nám tip na e-mail:

redakce.taborsky@denik.cz

